

[Pia Kjærsgaard]

dag regulerer, hvem der må opstille parabolantenner, og hvem der ikke må.

Under megen opmærksomhed i medierne annoncerede Telestyrelsen, at samtlige antenneforeninger ville få forelagt bøder af størrelsesordenen 10.000–15.000 kr., og at de leverandører af udstyret, som man fandt frem til, ville få bøder af størrelsesordenen 50.000 kr.

På nuværende tidspunkt er bødeforelæggene fremsendt til foreningerne og til leverandørerne, som, så vidt det vides, alle har besluttet ikke at ville betale. Bødesagerne skal derfor gennem hele retsmaskineriet, hvis man ikke fra regeringens side i mellemtiden kommer til fornuft.

Samtidig har en enkelt antenneforening i Fakse anlagt sag mod ministeren for offentlige arbejder, dels med påstand om at man skal have den ansøgte tilladelse, dels med påstand om erstatning. Man føler sig faktisk temmelig uretfærdigt behandlet i Fakse, idet en lang række andre antenneforeninger har fået tilladelsen fra ministeriet med henvisning til, at hybridnettet ikke kommer frem til disse foreninger inden for en 2-årig periode. I Fakse mener man ikke, at KTAS vil fremføre hybridnettet til Fakse inden for denne 2-årige periode, uden at antenneforeningen melder sig til hybridnettet, og det vil man ikke, fordi prisen for tilslutning til dette er ca. 360.000 kr. i årlig afgift og opsætning af hele paraboludstyret har kostet et engangsbeløb på ca. 60.000 kr.

Man må håbe, at ministeren, som også skal betale erstatning til Fakse Antenneforening, kommer til fornuft og forliger sagen med antenneforeningen, inden den kommer til endelig bedømmelse ved Landsret og Højesteret, hvortil kammeradvokaten har anmodet om at sagen bliver ført frem.

Antenneforeningerne i Ålborg har klaget til EF-Kommissionen over, at den danske lovgivning er i klar strid med Romtraktaten.

I Romtraktatens artikel 62 er det fastslået, at der ikke må indføres nye begrænsninger i den frihed til udveksling af tjenesteydelser, der er opnået ved traktatens ikrafttræden. Traktatens ikrafttræden skete for Danmarks vedkommende, da man i 1972–73 havde folkeafstemning om og underskrift af tiltrædelsesaftalen. I artikel 59 i Romtraktaten hedder det, at restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for EF, gradvis

skal afskaffes i den overgangsperiode, der for Danmarks vedkommende for længst er udløbet.

EF-Kommissionen har i 1984 udarbejdet en såkaldt grønbog om etablering af et fælles marked for radiospredning, specielt ved satellit- og kabelfremføring. I denne grønbog er den juridiske problemstilling gennemgået på siderne 105–205. Det fremgår heraf, at det er EF-Kommissionens opfattelse – hvilket er støttet af EF-domstolspraksis – at fjernsynsudsendelser skal betragtes som tjenesteydelser, og dermed er tv-udsendelser omfattet af artikel 59 og 62 i Romtraktaten.

Da tidligere minister Arne Melchior den 6. juli 1986 underskrev den nye bekendtgørelse om radioanlæg til modtagning fra kommunikationssatellitter, indførte han nye restriktioner, som hindrer modtagelsen af tv-udsendelser fra andre EF-lande, idet det af bekendtgørelsen fremgår, at man kun kan få tilladelse til modtagning af programstof fra kommunikationssatellitter, såfremt denne modtagelse ikke strider mod planer om forsyning af fællesantenneanlægget fra det offentlige telenet. Denne bestemmelse er ny og dermed en ny restriktion, der klart er i strid med de tidligere omtalte artikler i Romtraktaten. Det er mildt sagt, at det er med stærkt blandede følelser, at danskerne skal gå til EF-Kommissionen for at opnå den frihed, som burde være et naturligt led i dagligdagen i et demokratisk land.

Dette har de fleste andre demokratiske lande i Vesteuropa allerede fundet ud af. Det er derfor, ministeren må gøre noget særligt for at sikre, at borgerne i Danmark har fri ret til selv at nedtage satellit-tv, selv fra udenlandske tv-stationer, i hvert fald inden for EF-området.

Hvis man kigger lidt på de traktater, som Danmark i tidernes løb har underskrevet og derfor skal overholde, falder man først og fremmest over FNs Menneskerettighedskonvention, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Helsingforsaftalerne. I samtlige tre traktater, som Danmark har forpligtet sig til at overholde, er det fastslået, at mennesker har ret til fri modtagelse af informationer fra udlandet. Jeg skal her henviser til FN-Konventionen, hvori det klart står, at enhver har ret til ytringsfrihed. Denne ret skal omfatte frihed . . .